

kunnet finde noget i Loven eller i Statutterne, der kunde tale derimod — at tage af Reserverfonden til at afbetale den lille Restgæld med, saa at Husmændene ogsaa kunde komme til at faa en Lettelse i den aarlige Ydelse, nu da deres store Brødre, baade Herremændene og Gaardmændene forlængst have faaet Lettelse og fremdeles have Udfigt til yderligere Lettelser. Jeg stiller derfor det Spørgsmaal, om den højtærede Minister mener, at det administrative kan lade sig gøre, og om han i saa Fald vil som Indenrigsminister medvirke dertil. Det er jo muligt, at han kan have den Opfattelse, at det ikke kan lade sig gøre, eller at han ikke kan have med det at gøre paa Grund af Statens Garanti, uden at det sker ved Lov; men saa kunde vi jo tage under Overvejelse, om det ikke var en Udvej at gaa, at man gav Bemyndigelse til at benytte Reserverfonden til dette lille Afdrag. Der vil ikke være nogen Fare derved, det er jo indlysende. Det forekommer mig at være meget lidet heldigt, at de smaa Landejendomsbesiddere skulle blive ved at betale over 1 pCt. mere i aarlig Ydelse, saa mange Aar efter at de andre have faaet Nedsættelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget. Jeg hører jo, at det ikke er Mening, at man vil have det dræbt paa Stedet, der kan jo altsaa komme yderligere Overvejelse af det, og jeg haaber da ogsaa, at hvad jeg her har fremsført, vil blive taget med i Betragtning. Det var jo en Maade at lette Husmændene paa, som for dem har næsten samme Betydning, som om de fik Tilskud.

Indenrigsministeren (Hørring): Det ærede 1ste Medlem fra 7de Kreds (Steel) fremdrog Spørgsmaalet om forandrede Bestemmelser for Husmandskreditforeningerne, saaledes at der oprettedes en særlig Afdeling med solidarisk Ansvar og med den Følge, at de Interessenter, der vare i denne Serie, hurtigt kunde komme til at nyde godt af et Overstud af Reserverfonden ud over 5 pCt. Dette Spørgsmaal har tidligere været fremme for et Par Aar siden, og man mente den Gang ikke at kunne gaa med til en saadan Ordning, hvilken forøvrigt ikke alene ligger i Indenrigsministeriets Hænder, men nok saa meget i Finansministeriets. Jeg kan kun udtale, at naar Bestyrelserne for Kreditforeningerne paa ny maatte komme frem med Andragende om en Forandring som den her omhandlede, vil deres Andragende blive taget under Overvejelse, og vi kunne da se, om vi ikke kunne komme det i Møde denne Gang.

Det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) anthvede en Udvej til at komme Kreditforeningernes ældre Interessenter til Hjælp, nemlig den, at man dækkede Restgælden til Landmandsbanken for Konverteringen, hvilken udgør for begge Kreditforeningerne ca. 150,000 Kr. af Kreditforeningernes Reserverfond. Jeg kan ikke se, om noget saadant lader sig gøre af Administrationen uden særlig Lovhjemmel, men det forekommer mig, at det i Grunden vil være lidet heldigt at gaa dertil, thi det er jo sikkert nok, at man kan ikke komme baade til den Ordning, der blev antydet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, og den, hvortil der blev hentydet af den ærede sidste Taler. Hvis man skulde komme til at lette de ældre Interessenter Byrden ved Konverteringen derigennem, at man angreb Reserverfonden, maa vi for længere Tid udsætte en Deling af Foreningen i Serier, og naar man skal gaa til en Ordning paa den Maade, at man har Valget mellem disse 2 Foranstaltninger, saa vil jeg absolut foretrække den, at oprette selvstændige Serier, og jeg tror ogsaa, at de ældre Interessenter ville være bedre tjente dermed end med at faa deres Restgæld fra Konverteringen dækket af Reserverfonden.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Jeg er ikke enig med den højtærede Minister i, at Interessenterne ere bedre tjente dermed, i det mindste ere de ældre det ikke, og det er dem, der have lidt mest, og særlig de allerældste, thi Kursen var i flere Aar fra 93—94 pCt. til 96—97 pCt.; de have altsaa tabt en meget betydelig Del af Beløbet. De Interessenter derimod, der ere indtraadte senere, efter Konverteringen, ville naturligvis hellere gaa den af den højtærede Minister nævnte Vej, som jeg selvfølgelig ogsaa giver min Tilslutning. Det betyder jo for Resten kun en Udsættelse, naar vi benytte Reserverfonden til at betale Restgælden med, en Udsættelse med at følge den Vej, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Steel) har anvist. Men at de ældre Interessenter, som vare i Foreningerne før Konverteringen, vist ville være bedst tjente med mit Forslag, det nærer jeg ingen Tvivl om.

Det. Hansen: Der er det Sigepunkt mellem den foreliggende Lov og den, vi behandlede i Tirsdags om Tilskud til Kommunerne, at i begge Tilfælde er der